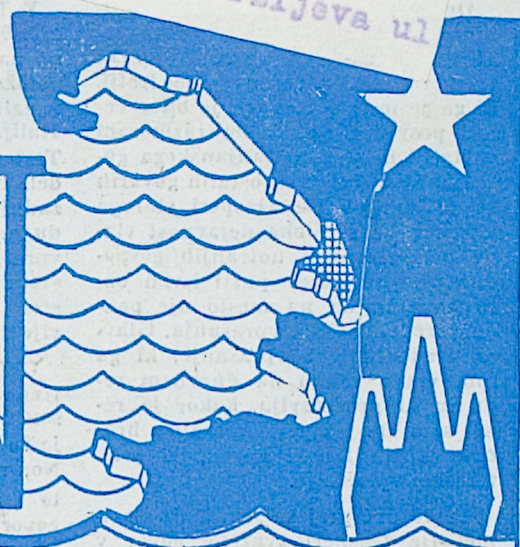

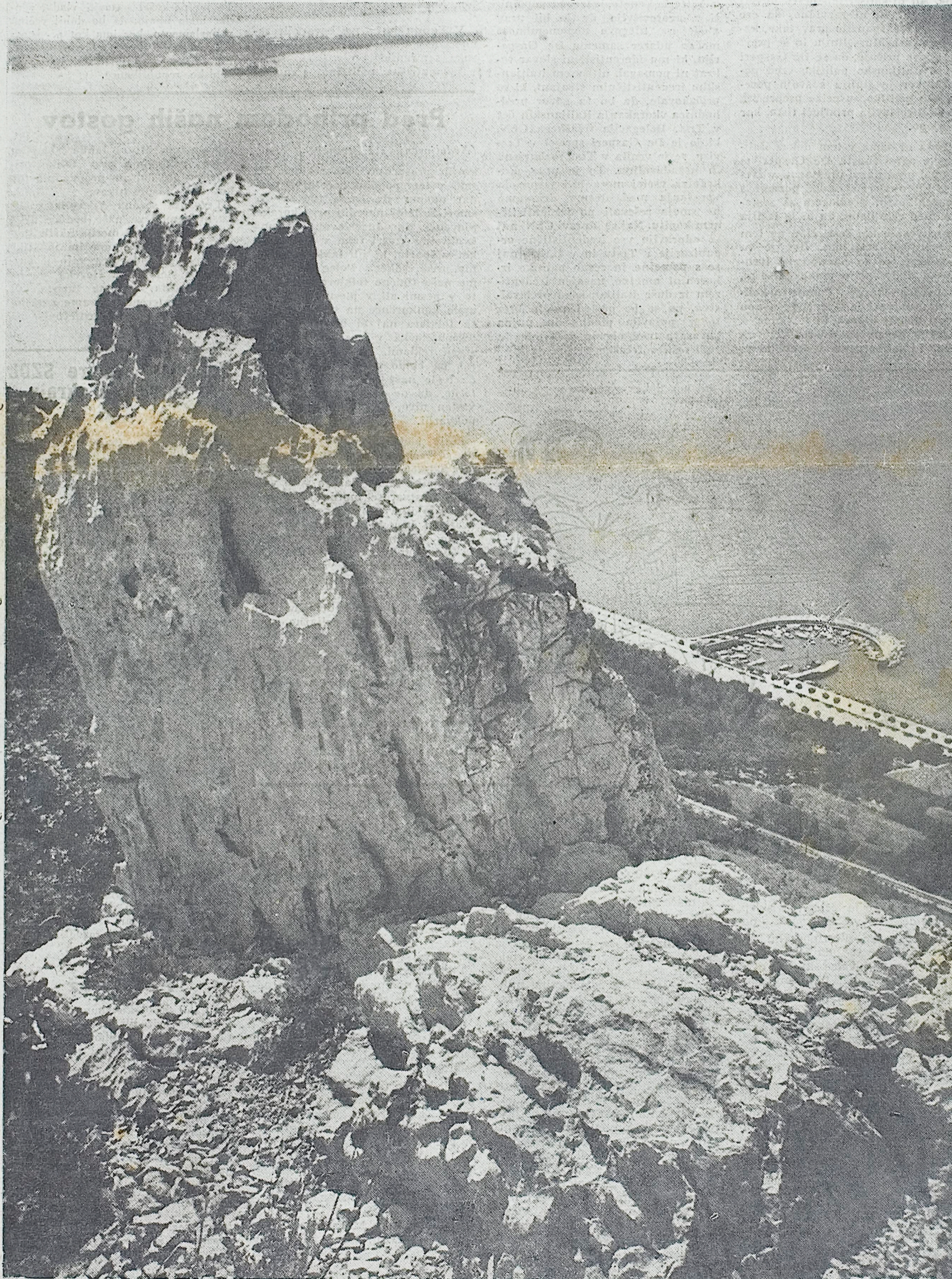
SLOVENSKI JADRAN

LETO II., ŠTEV 22

Koper, petek 29. maja 1953

POSAMEZNA ŠTEVILKA 10 DIN

POGLED Z NAPOLEONOVE CESTE NA KONTOVELSKI PORTIČ: V OZADJU TRST

PRED PRIHODOM NAŠIH GOSTOV

Smo tik pred začetkom turistične sezone, ki obeta za enkrat najboljše. Mi sami smo tudi bolj pripravljeni na njo kot pa v preteklem letu, vendar bi bilo napačno, če bi se s sedanjim stanjem že zadovoljili ali pa uspavali sami sebe, češ vse je v redu. Res je, da večji obrati kakor toliko dobro funkcionirajo, res pa je tudi, da so male gostilne, ki naredijo pestrost, tako v gostinstvu kot v pokrajini, še zelo zapuščene. To so gostilne, kamor hodi najraje domačin, ki so pa tudi za tujca zela vabljive, deloma zaradi cene, deloma zaradi domačih specialitet (ribe, pršut, refošk itd.).

Druga zelo važna stvar je promet. Zdi se mi, da nimamo niti v lokalnem merilu zadosti dobrih zvez in da ga bodo morali v sezoni še gjačiti. Zveza z drugimi kraji, tako tudi s Slovenijo, je slaba. Weekend avtobus, ki vozi ob sčotah v Ljubljano bi lahko peljal v nedeljo zjutraj enodnevnih turistov v Portorož in isti dan pozno popoldne tudi nazaj. Naš prvenstveni interes ni, da odvažamo ljudi od nas temveč je ta, da jih čimveč sem pripeljemo. Mislimo, da bi treba tudi na zveze z Gorenjsko, s katero bi morda uspešno zamenjavali goste. Tudi tempo vožnje daljših avtobusnih zvez ne odgovarja. V Ljubljano vozi povprečno pod 30 km na uro, kar je za kolesarja dirkača malo. Na tem področju bo pač treba temeljitih izboljšav.

Uspešnega razvoja turizma si ne moremo misliti brez primernih kulturno-umetniških in športnih prireditev, ter najrazličnejših zabav. Vsa svetovna letovišča, večja in manjša, imajo celo vrsto prireditev, na katera opozarjajo tujca preko

(Nadaljevanje na 2. strani)

Nad 100.000 fizikulturikov je nosilo pozdrave vsega ljudstva svojemu ljubljenemu voditelju

Predsednik republike maršal Tito je v ponedeljek sprejel nosilce štafetnih palic, ki so mu prinesli ob njegovem 61. rojstnem dnevu pozdrave in čestitke iz vseh jugoslovanskih republik, čestitke JLA, graničarjev Letalske zveze in športnih organizacij. Med šestnajstimi nosilci štafetnih palic so bili tudi predstavniki Tržaškega ozemlja in Slovenske Koroske.

Maršal Tito se je nosilcem štafete prisrečno zahvalil za čestitke in pozdrave in v svojem nagovoru med drugim dejal:

»V tem vidim globoko zaupanje jugoslovanskih narodov v našo sedanjost in v našo prihodnost. Obljubim našim narodom, da bom tudi v prihodnje kot doslej posvetil vse svoje fizične in duševne sile enemu samemu namenu — blaginji naših narodov.«

Nosilci tradicionalne Titove štafete so prišli okrog 16. ure na beograjski Trg republike, kjer je bilo veliko zborovanje. Od tu so se napotili proti rezidenci maršala Tita, vso pot navdušeno pozdravljeni od velikanskih množic Beograjčanov. Po do zdaj znanih podatkih sodijo, da znaša število udeležencev letošnje Titove štafete nad 100.000.

Kitova duša in goreče srce

(Iz zbirke »Eskimske pravljice iz Alaske«, zbral raziskovalec sev. tečaja Knut Rasmussen).
Zivel je nekaj prevzet in nespameten krokar. Dvignil se je visoko nad odprto morje in letel daleč, daleč... Končno se je utrudil a nikjer ni več videl zemlje, da bi se odpočil, samo morje, neskončno morje... Peruti so mu omahovale, omedleval je in padal nižje in nižje. Tik pred njim se je pokazal iz morja velikanski kit. Krokar je bil tako iznenaden, da je splahutal naravnost v odprto kitovo žrelo.
Za hip je bilo vse temno, okrog njega je šumelo in kapljalo in že

Krokar se je začel kesati svojega dejanja, a bilo je prepozno. Blodil je v krvi in maščobi in vroče mu je bilo, da mu je perje odpadlo. Taval je skoraj zadušen v kitovem trebuhu in šele sedaj je razumel, kaj se je zgodilo.

Mlada žena je bila kitova duša, ki je pri vsakem dihu odšla iz hiše na sveži zrak in njeno srce je bilo svetilka z velikim, mirmim plamenom.

Krokar ni vedel, da se tudi lepo in dobro lahko razbije in uniči. Kajti on sam je bil trdoživ in nespameten. Zaradi te svoje nespameti se je sedaj moral boriti v temi in krvi za lastno življenje.

Končno se mu je posrečilo najti izhod skozi katerega je prišel in tako se je znašel umazan in oskubljen na hrbtu mrtvega kita.

Nastal je vihar in truplo kita je potiskal proti obali. Ribiči so ga opazili. Stopili so v čoln in veslali ponj, da se polastijo njegove maščobe in mesa. V trenutku ko je krokar zagledal ljudi se je spremenil v grdega, majhnega in skuštraneža moža.

Ribičim ni povedal, da se je iz gole radovednosti dotaknil kitovega srca in s tem uničil nekaj lepega in dobrega. Prevzetno se je šopiri: »Jaz sem usmrtil kita! Jaz sem usmrtil kita!«

In v očeh ljudi je postal velik in spoštovan mož.

je mislil, da mora umreti. Omahovaje je capljaj dalje in se znašel v lepi, udobni hiši, kjer je bilo toplo in svetlo. Na klopi je sedela lepa mlada žena in pripravljala luč. Rekla je: »Dobrodošel, gost si mi, le obljubiti mi moraš, da mi izpolniš eno samo željo. Nikoli se ne smeš dotakniti te svetilke!« Krokar, ki je bil srečen, da si je rešil življenje, je hitel zahtevati: »Ne, ne, nikoli se ne dotaknem svetilke!« Sedel je na klopi, zrl okoli sebe in se čudil, kako lepo in čedno je bilo vse v mali hišici, kot v stanovanjih ljudi, samo čuden nemir je opazil na mladi ženi. Nikoli ni dolgo časa sedela, hitro je vstala, šla skozi vrata in se v kratkem zopet vrnila, a kmalu je bila ponovno zunaj. »Kaj te tako vznemirja?« jo je vprašal krokar. »Oh, življenje, življenje in dihanje!« je odgovorila žena. Toda krokar tega odgovora ni razumel.

Polagoma se je popolnoma umiril, pozabil je na svoj strah. Začel je postajati radoveden. Mislil je: »Kaj neki mora biti, da se jaz ne smem dotakniti svetilke?« In vsakokrat, ko se je mlada žena odstranila, se ga je lotevala vedno večja želja, prelomiti dano obljubo. Končno pa le ni mogel več krotiti svoje radovednosti. Ko je šla žena iz hiše, je skočil k luči in se je dotaknil. V istem hipu je planila mlada žena in padla na obraz ter se ni več dvignila. Svetilka je ugasnila.

A. PLEŠČEJEV:

VNUČKA

Babica, si mala tudi ti bila, rada cvete brala, rada letala?

Si igrala z lutko tudi ti se? Kaj? Si imela rutko, lase kakor zdaj?

Tudi jaz bom taka, babicam, kot ti. Nočem, da enaka majhnim bom vse dni.

CIKA-JOVA ZMAJ:

ČE BI...

Če jelen imel bi krila, to bi urna ptica bila.

Če bi punčka živa bila, sama šivala bi krila.

Če bi hlebec padal z neba, vsak imel bi, kar mu treba.

Če bi z mlekom tekla Sava, nič bi ne veljala krava.

Če bi vedno bil le maj, bi peči vse dali v kraj.

Če bi čisto bilo prase, boljše bile bi klobase.

Če bi... kar ne more biti — pa ni treba govoriti

Dve križanki

1	2	3
2		
3		

1	2	3
2		
3		

BESEDE POMENIJO VODORAVNO IN NAVPIČNO:

- 1 dragocena tekočina
- 2 živalski izrastek
- 3 možko ime
- 1 pevski zbor
- 2 osebni zaimek
- 3 otok v Kvarneru

LEŠNIKI

- 158) V sodcu brez obroča, bela in rumena moča.
- 159) Šviga — švaga — čez dva praga.
- 160) Nikdar ni bila in nikdar ne bo, uganite, otroci, kaj je to?
- 161) Zlatega zajčka sem ujel zlatega zajčka v srebrno nastavo; on pa, ne bodi len, hop, hop, skoči na steno, s stene na strop.
- 162) Žolt je lonček, bel pokrovček, pokrovčka ne odkrijem, iz lončka se napijem!

Posta strica Miha

Ze pred časom je priromala k meni debela kuverta. Ko sem odprl sem bral:

Kaj dela naš pionirski odred?

Naš pionirski odred šteje 32 pionirjev. Vsi smo člani Rdečega križa, pionirske organizacije in smo tudi zavarovani. Tudi mi pionirji pridno pomagamo pri nabiranju zdravilnih zelišč in s tem pomagamo domovini pri izgradnji socializma. V šoli se pridno učimo, doma pa moramo obdelovati polja in opravljati vsa druga dela, ker po večini nimamo očetov. Zato se tudi učiti ne utegnemo tako, kot bi se morali. Kljub temu se bomo potrudili, da se naučimo čim več.

Načelnica našega odreda je Tekavec Marija, njena namestnica pa Kovčič Verica.

Toda motite se, ljubi moji, če mislite, da je to bilo vse, kar so mi poslali cajnarški pionirji. Veste, kaj je bilo še v pismu? Druga številka »Našega lista«, ki ga izdajajo cajnarški pionirji. V tem listu (ki ga sami napišejo) objavljajo spise, pesnice, smešnice in uganke, prav vse pa je lepo ilustrirano z barvicami. Kaj pravite, ali imate tudi vi kaj takega? Priložili so v pismu tudi svoje šolske proste spise »Moj dom« in »Naša vas«, tako da sem spoznal Cajnarje in njegovo okolico. Ko bom prebral vse še enkrat bolj natančno, bom tudi objavil najboljše spise, da spoznajo tudi drugi naši mali bralci, kako se trudijo in delajo cajnarški pionirji.

V svojem polnem predalu neobjavljene pošte sem našel tudi pismo BEZEK VERE iz POSTOJNE: Danes Ti pišem svoje prvo pismo. V četrtek smo gledali film o zdravstvu. V prvem delu sem videla muhe, kako prenašajo razne bolezni, v drugem kako je zbolela mala deklica, ker je jedla jabolko, ki ji je padlo na tla in ga ni potem nič umila. V tretjem delu filma pa smo videli, kako se umije gospodinja, preden gre kuhat kosilo.

Pozdravljen stric Miha!

Prav razveselilo me je tvoje pismence, Verica! Saj imam v Postojni že toliko malih prijateljev, ki so pridni dopisniki našega koticika in zdaj si še ti pomnožila njihove vrste. Tudi drugi so mi že pisali o tem filmu in vesel sem, da si si tudi ti ogledala. Pa še kaj mi piši, ljuba Vera!

Pa je zopet na vrsti Postojna! Še eno pismence od MANKOČ TATJANE iz POSTOJNE: Takole piše:

RESITEV UGANK IZ PREDZADNJE ŠTEVILKE

Dve križanki: 1) kit, 2) Ivo, 3) tok.
1) bor, 2) oba, 3) rak.

Dragi stric Miha! Zelo sem bila vesela, ko sem videla, da sem v Jadranu. Tudi mamica in atek sta bila vesela. No, pa ti bom danes spet napisala nekaj vrstic.

V nedeljo sem videla igro »Sne-guljčica«, ki so jo igrali dijaki nižje gimnazije iz Postojne. Tudi v osnovni šoli bomo igrali proti koncu šolskega leta.

Pa moram še enkrat povedati, da ste pionirji v Postojni kar pridni. Ko pa boste igrali tisto igro na koncu šolskega leta, Tatjana, le ga tudi ti ogledala. Pa še kaj mi piši stricu, kdaj bo. Mogoče si jo pridem ogledat, če bom le imel časa. Na vsak način pa mi napiši, kako in kaj ste igrali! Velja?

JENČEK LADO iz STRMCE mi je poslal poleg rešitev križanke in lešnikov še čarobni lik, ki ga je sam sestavil in ljubko risbo. Tako žal mi je, dragi Lado, da risbe ne morem objaviti, ker si jo narisal na črtanem papirju. Drugič moraš vzeti prazen, bel papir. Zato pa tvoj čarobni lik prav gotovo objavim in upam, da si naši mali t-gankarji ne bodo z njim preveč belili glave.

Med številnimi pisemci pa sem našel tudi dopisnico DEBEVEC VANJE iz HRUŠEVJA, kjer pravi, da je že pred časom prejela moje darilce, pa se mi še ni zahvalila, ker je bila odsotna.

Veš, draga Vanja, stric Miha je zelo radoveden in zato mu napiši, kje si bila in kaj si delala. Prepričan sem, da bo to zanimalo tudi druge naše dopisnike, saj vsi slišimo o tujih krajih in o potovanjih. Torej velja, lahko pričakujem tvojo pismo?

Med rešitvami ugank, ki sem jih prejel ta teden so bile na prvem mestu rešitve ugankarjev PIONIR-SKEGA ODREDA iz OREHKA pri Prestranku in PIONIR-SKEGA ODREDA s SV. TROJICE. No, ker sem pionirskemu odredu pri Sv. Trojici že poslal nagrado, moram nagraditi pač tudi pridne pionirje iz Orehka, kajti prav vsi so rešili križanki pravilno. Torej v kratkem prejmete po pošti darilo strica Miha! In ko sem potem zaprl oči in šaril med listki z napisanimi imeni, sem izvlekel listek, na katerem je pisalo: DODIČ IVANKA, uč. III. razr. osn. šola Orehek pri Prestranku. No, vidite, dragi moji mali ugankarji, tudi Sreča, četudi ima zavezane oči, kot pravijo, je izbrala pionirko iz Orehka in tako potrdila mojo odločitev. Zdaj pa vas vse skupaj prav lepo pozdravljam!

Stric Miha

mast znali vsestransko izkoristiti. Zapustili smo mrtvega kita in se prav zadovoljni — bili smo pač utrujeni in izmučeni — znašli zopet pred izrezljanimi vrati na strehi ter končno stali zdravi in nepoškodovani, brez naših steklastih oklepov, na blatnih tleh vhodnega prostora.

Nekoliko dni kasneje, po tisti predstavi, med katero smo prikazali na platnu prebivalcem potopljenega mesta svoje doživljanje, smo prisostvovali svečani in zelo resni prireditvi, na kateri so nam jasno in nadvse zanimivo pripovedovali preteklo zgodovino tega nenavadnega naroda. Ne bom se hvallil, da so to predstavo priredili izključno za nas. Zdi se mi bolj verjetno, da so te dogodke javno prikazovali od časa do časa, da bi ostali ljudem v čim trajnejšem spominu in da je bil del predstave, na katero so nas povabili, samo vmesna igra dolgotrajne verske slavnosti. Naj bo že kakor koli, opisal jo bom točno tako, kot se je odvijala.

Odpeljali so nas v isto veliko dvorano ali gledališče, kjer je že dr. Maracot na platnu prikazal naše dogodivščine. Vsi prebivalci mesta so že bili tam zbrani. Nam so odkazali, kot že prvič, častna mesta pred samim velikim svetlim zaslonom. Po dolgotrajni pesmi, ki je bila najbrž neke vrste patrio-tična pesnitev, je stopil zelo star in sivolas mož, ki so ga navzoči pozdravili z burnim ploskanjem in ki je bil nekakšen narodni zgodovinar ali letopisec, do žariščne točke ter začel prenašati na svetlo platno niz slik, ki so prikazovale razcvet in zaton njegovega lastnega naroda. Zelel bi vam samo dočarati živost in tragičen razplet teh slik. Moja dva tovariša in jaz smo izgubili čut za čas in prostor, tako smo bili zaverovani v gledanje, medtem ko so gledalci, presunjeni do dna, stokali ali pa jokali, ko se je pred njihovimi očmi odvijala tragedija, ki jim je govorila o propadu njihove domovine in o uničenju njihovega rodu.

Prvi prizori so nam pokazali staro celino v vsej njeni slavi, tako kot jo je izročilo ohranilo v zgodovinskih pričevalnih očetov in sinov. Gledali smo pred seboj bogato in valovito zemljo, ogromno v njeni razsežnosti, prepreženo z rekami in bistroumnimi namakalnimi napravami, s prostranji žit-

nimi polji, nepreglednimi sadovnjaki, ljubkimi potoki in obraslimi griči, tihimi jezeri ter slikovitimi gorami. Bila je vsa posejana z vasmimi in pokrita s kmečkimi domačijami ter krasnimi domovanji. Nato je bila v središču naše pažnje prestolnica, čudovito in razkošno mesto na morskem obali, s pristaniščem, v katerem je kar mrgolelo galej, in na nabrežjih katerega so bile nakopičene cele gore raznega blaga. Zavarovano je bilo z visokimi zidovi in prekopi, ki so vsi bili orjaških razmer. Hiše so se raztezale nekoliko kilometrov od morja in središče mesta je bil grad ali trdnjava, obdana z zidovjem in s strelnimi linijami, ki je bila tako ogromnih razmer in tako grozeča, da je bila podobna prividu iz sanj. Potem so nam pokazali obličja ljudi, ki so živeli v tej zlati dobi: modri in častitljivi starci, možati vojščaki, svetniški duhovniki, krasne in dostojanstvene ženske, ljubki otroci, vprav božanski človeški rod.

Nato so pa prišle slike drugačne vrste. Videli smo vojne, nemehne vojne, vojne na kopnu in na morju. Videli smo naga in goloroka plemena, ki so jih bojni zovovi ali oklepni konjeniki mečkali in teptali. Videli smo, kako so zmagovalci kopicili neizmerna bogastva, toda čim bolj so se ta bogastva večala, tem bolj so obrazu na platnu postajali okrutnejši in živalski. In tako so padali nižje in nižje, od pokolenja do pokolenja. Videli smo znamenje opolzke razvratnosti in moralne popačenosti; kako so vsevidljive hlepele za zemeljskimi dobrinami in kako so duhovno propadali. Divje in nečloveške igre so nadomestile možate vežbe, ki so jih gojili predniki. Ni bilo več mirnega in skromnega družinskega življenja, niti duhovnega napredka. Pač pa smo lahko videli ljudi, ki so bili nemirni in površni, ki so se lovili zdaj za to zdaj za ono stvar in vedno hlastali za užitkom, ki ga niso nikdar dosegli, domišljajoč si, da ga bodo lahko v kakšni bolj neprirodni in zapleteni obliki. Nastal je na eni strani razred velikih bogatašev, ki je iskal zadoščenja samo v čutnosti, na drugi strani pa razred popolnih siromakov, čigar glavna življenjska naloga je bila, služiti potrebam svojih gospodarjev, pa naj so le-te bile še tako nizkotne.

Prikazala se je nova slika. Videli smo reformatorje na delu, ki so poskušali odvrniti narod od njegove pokvarjenosti in ga privedi nazaj v tisto višje življenje, ki so ga bili pozabili. Videli smo jih, resne in častitljive možje, kako so zaklinjali in prosili ljudstvo, toda videli smo tudi, kako so se jim smejali in se jim rogali prav tisti, ki so jih hoteli rešiti. Posebno pa smo lahko videli, da so bili ravno žreci Baala, torej svečeniki, ki so postopoma dopuščali, da so zunanje oblike blišča in verskih obredov nadomestile notranji duhovni razvoj, ki so najbolj nasprotovali reformatorjem. Toda te-ti se niso dali gnati v kozji rog in niso izgubili poguma. Nadaljevali so s svojimi poskusi, da bi rešili ljudstvo in njihovi obrazi so postajali resnejši in celo preplašeni, kot obrazi ljudi, ki jim plava pred očmi strašen privid in na katerega bi radi opozorili svoje bližnje. Nekateri od njihovih poslušalcev so prisluhnili njihovim besedam in bilo jih je groza, toda ostali so se s smehom odvrčali od njih in se še bolj pogrezali v močvirje zla. Prišel je pa trenutek, ko so se reformatorji obrnili stran od teh, ker so se prepirčali, da ne morejo ničesar doseči, in so prepustili te pokvarjene ljudi njihovi usodi.

Potem smo pa uzrli čuden prizor. Videli smo reformatorje, človeka duhovno in telesno izredno močnega, ki je bil voditelj vseh ostalih. Bil je bogat, vpliven in je imel neko moč, ki je izgledala nadzemeljska. Videli smo ga, kako je zapadel v neko zamaknjenje, kot da bi bil v razgovoru z višjimi duhovi. Bil je to človek, ki je dal svoji deželi tisto znanost, ki bo služila kasneje za izgraditev zavetlišča pred bližajočo se nesrečo. Videli smo pri delu tisoče in tisoče delavcev, debele zidove, ki so rasli iz tal, medtem ko so množice brezkrbnih meščanov vse to opazovale in se norčevale iz teh, po njihovem mnenju, jalovih in trudapolnih mer previdnosti. Videli smo druge ljudi, kako so z njim razpravljali in mu prigovarjali, da bi bilo lažje za njega, če se že tako boji, da si poišče pribežališče v kaki varnejši deželi.

NAŠI OTROCI - NAŠA PRIHODNOST

Teden matere in otroka je eden izmed tistih praznikov, ki si je brez truda in predpisov utrl pot med množice in se udomačil v slehernem sreću. Vsako leto ga praznujemo, vsako leto se nanj pripravljamo s polnimi rokami dela, s treznimi in kritičnimi preudarkom, če smo storili za mater in otroka vse, kar smo mogli in kar smo bili dolžni storiti. Mati in otrok sta v središču pozornosti vse družbe.

Zato poklanjamo otroku, ki raste in se vzgaja za novo socialistično skupnost, in prav tako materi, ki je njegova prva negovalka in vzgojiteljica, ob njunem prazniku naš najljepši in najtoplejši pozdrav. Iskreno želimo, da bi mati začutila naše najgloblje priznanje in spoštovanje, ki ga zasluži zaradi svojega odgovornega poslanstva, želimo pa tudi, da bi že danes mogli dati otroku nekaj tiste sreče, sonca in lepote, ki bo otroku socialistične prihodnosti vsakodnevni delež.

Misel na mater in otroka, skrb za družino in skrb za njen pravičen in miren razvoj, to je naša velika naloga. Ker pa ne moremo opraviti vsega hkrati, se vsako leto odločamo, kakor pač nakazuje potrebe, za reševanje nekaterih najvažnejših problemov. In kadar skušamo dokazovati, da smo za mater in otroka še vse premalo storili, mislimo navadno na to, da je še vse premalo raznih otroških in mladinskih ustanov. To vsekakor drži, pa vendarle je tako gledanje preozko in enostransko. Osnovni pogoj za dobro zaščito matere in otroka je vzgoja in prosveta žena samih, kajti od njih je odvisno ravnanje z otrokom in njegov nadaljnji razvoj.

Umrljivost naših dojenčkov je še vedno relativno velika in temu ni kriva slaba prehrana, ampak nepravilna nega in nepravilna prehrana dojenčka, katere pa tudi ni vedno krivo pomanjkanje sredstev. Natančna analiza nam je pokazala, da je umrljivost najmanjša v tistih okrajih, kjer je največ otroških posvetovalnic in kjer jih matere s pridom obiskujejo. Še vedno pa je problem v tem, da se žene rajši ravnavo po raznih vražah, kakor da bi vprašale za nasvet najbližjo zdravstveno usta-

novo ali prosvetljeno ženo. Če bi nam uspelo primerno dvigniti higienske in zdravstvene ravni vseh naših mater in deklet, ki bodo matere, in pravzaprav vsega prebivalstva, bi veliko lažje govorili tudi o pravilni vzgoji, ki je še veliko težja naloga kot higienska in zdravstvena nega najmlajših. Zato bo zdravstvena in splošna prosveta žena ena izmed naših glavnih nalog, dokler ne bom sleherne poučili o važnosti higijene.

Ko smo govorili o potrebi zdravstvene prosvete matere, smo nehote s tem že povedali problem nege najmlajšega otroka, ob katerem je važno tudi vzgojno vprašanje. Naši mali cicibančki nas vabijo v svoj krog, prosijo nas razvedrila, zabave in varstva. Ceste so polne teh naših malčkov, plezajo čez ograje, prevračajo kozolec in se naposled vsi znajdejo na kakšnem umazanem dvorišču, kjer stikajo po smeteh ali pa se v najboljšem primeru zberejo na bližnjem igrišču, če ga seveda imajo. Tako brezskrbno preživljajo svoja otroška leta. Manj brezskrbno pa spremljajo ta njihov živčav matere, ki vsak dan razmišljajo, ali naj bi peljale otroka s seboj na trg, v trgovino, k mesarju ali v druge lokale, ali naj ga zapro v stanovanje, potem pa trepetajo, kdaj bo napravil kakšno neumnost ali pa bo jokal? Matere ne vedo, ali naj ga pušče na koncu njeve, na kateri delajo, ali naj ga vzamejo z družino v gozd po listje in podobno? Ta problem je bil vedno pereč, saj se je mnogo otrok brez varstva že ponesrečilo, po osvoboditvi pa se je ta problem varstva in vzgoje zaradi večje zaposlenosti žena še bolj zaostрил. Pa ne gre tu samo za problem varstva, otroci sami težje h kolektivnemu življenju in k igri, kar je tudi priprava za sožitje v šoli in v kolektivni splohi.

Skrb za otroka nas sili še dalje. Poletje je tu, šolske počitnice in vročina. Otroci si želijo sonca, vode, zraka in zelenja. Nudimo jim radost in zdravje, zaposleni materi pa zagotovilo, da bo otrok del počitnic

preživel pod varnim nadzorstvom. To lahko dosežemo z organiziranjem dnevnih letovanj v bližini mesta, kamor bi zlasti šolski, pa tudi večji predšolski otroci, odhajali zjutraj in se proti večeru vračali domov. Dnevna letovanja so važna dopolnitev kolonijam in pionirskim taboranjem, ki jih ni vedno mogoče organizirati dovolj na široko.

Letošnji teden matere in otroka praznujemo v dobi temeljitega poglobljanja demokracije in prenašanja vse širših gospodarskih in družbenih funkcij na same množice, kar mora naposled imeti močan vpliv tudi na delo, ki se tiče zaščite matere ter otroka. In če se tu pa tam pojavijo napake in nepravilnosti, s katerimi so prizadete žene in matere, opozarjamo na njih pristojne forume, ki jih bodo sproti odpravili. Kajti mi korakamo s krepkimi, zanesljivimi koraki naprej v socializem in s konstruktivno kritiko odpravljamo napake, ki se na tej poti nujno pojavljajo, že zato, ker smo prva država, ki je stopila na pot resnične demokratizacije gospodarstva in državne uprave.

Če se ob teh napakah pojavljajo razne parole o tem, da naj se žena vrne k ognjišču, da naj bi moške dobili za ženo posebne doklade, je to le znamenje, da moramo problemu žene in matere posvetiti še več pozornosti. Še bolj moramo opozarjati na važnost udeleževanja žene v javnem življenju, na nujnost ustanavljanja cele vrste uslužnostnih podjetij in ustanov, ki bi ženo razbremenele drobnih gospodinjinskih poslov. Da bi se lažje posvetila vzgoji svojih otrok in svojemu poklicnemu delu in da ne bi omahovala pod težo skrbi in nalog, ki jih mora opravljati danes. Ker pa nam je jasno, da bo šel razvoj nujno v to smer, ker gradimo socializem in ker je socializmu potrebna tudi enakopravna žena, nas vse napake in težave ne navdajajo malodušjem, temveč nas krepijo v borbi za čimprejšnjo zgraditev socialističnih pogojev življenja.

Tri obleke enostavnega kroja, učinkovite pa so po barvni kombinaciji in okusnih okraskih.

Zakaj starši ne obiskujejo prireditev svojih otrok?

Naravno dejstvo je, da se povsod starši zanimajo za delo in uspeh svojih otrok. Tudi tisti, ki se za kulturne prireditve sploh ne zanimajo, prihajajo vsaj na prireditve, na katerih nastopajo njihovi otroci. Radi tega je nerazumljivo, zakaj je bilo v nedeljo predpoldne, ko so v Ljudskem gledališču v Kopru nastopili pevski zbori raznih šol, tako malo staršev, da bi jih lahko prešteli na prste. Prireditve se je zato vršila pred otroci, ki so napolnili vse prostore. Nekaj starejših oseb, ki so pozneje prišli, so morali stati. Nikogar ni bilo, ki bi jim ponudil prostor. Nikogar pa tudi ni bilo, ki bi miril te otroke, ki so ves čas predstave delali takšen nemir, da niti spredaj sedeči niso mogli razumeti napovedovalca in zato se ni vedelo, kdo poje in kaj pojejo. Pri tem nemiru so nekateri otroci prekoricali že vse meje, vendar ni bilo, kakor rečeno nikogar, ki bi te razgrajče miril, ali jih postavil na sveži zrak.

Najvažnejše vprašanje pri tem je, zakaj ni mogoče pri otroških prireditvah doseči vsaj kolikor toliko znosne discipline. Nujna naloga vzgojnih činiteljev bi bila v tem, da otroke učijo dostojnega obnašanja pri vseh javnih prireditvah in v javnih prostorih sploh. Če so lahko otroci mirni in dostojni v cerkvi, zakaj ni mogoče doseči takega obnašanja tudi na drugih me-

Postojnske žene se pripravljajo na „Teden matere in otroka“

Postojnske žene že prav živahno pripravljajo organizacijo »Tedna matere in otroka«, ki bo od 1. do 7. junija letos. Ustanovile so poseben odbor, ki se bo brigal za to proslavo, za predsednika pa so postavile moškega, tovariša Kalinška, poslovodjo trgovine »Triglava« v Postojni. Odbor si je zadal v nalogo organizacijo različnih prireditev v tem tednu. Poudarek bo na kulturno-prosvetnem delu v mestu in na vasi, priredili pa bodo tudi zdravstvena predavanja.

Organizatorji »Tedna« bodo tudi priredili v domu kulture odrsko igro, katere čisti dobiček so namenili za obisk kina, ki bo tiste dni predvajal mladinske filme — tudi na pobudo odbora. Dobiček pa bo končno šel še za obisk pionirskega gozda in majhno pogostitev najmlajših. Tedaj bodo skupaj obiskali tudi grobove padlih borcev, nekateri preživeli borci bodo pripravovali dogodka iz NOB.

V okviru »Tedna« bo nekoliko prireditev, žene bodo obiskale bolne tovarišice in zlasti partizanske sirote in jih pogostile.

Odbor je vsestransko dela, posebno pa se zdaj bori za finančna ter materialna sredstva, da bo lahko v celoti izpolnil zamišljeni program. Nekatera podjetja in ustanove so že obljubile svojo pomoč in mnogi ljudje bodo pomagali s svojim sodelovanjem. Brko

stih. V tem pogledu bi morali sodelovati vsi, starši in učitelji.

Pri organizacijah takih šolskih prireditev je drugje navada, da se najprej za otroke priredi poseben nastop, kot nekakšna generalna poskušnja, medtem ko je sama prireditev namenjena staršem in drugim odraslim, otrokom pa samo v njihovem spremstvu. Če bi tudi pri nas uvedli takšen način dajanja šolskih prireditev in če bi bila tudi reklama boljša, bi končno le dosegli, da bi take prireditve obiskovali odrasli, katerim so predvsem namenjene. M. G.

Teden matere in otroka v koprskem okraju

Plan dela za teden matere in otroka:

- 1) Razstava risb in ročnih del v Kopru v okrajnem merilu.
 - 2) Šahovski turnir med mladino.
 - 3) Ureditev vsaj enega otroškega igrišča.
 - 4) Več predstav lutkovnega gledališča.
 - 5) Zdravniki bodo pregledali otroke v otroških jasliah v Kopru in Izoli, v Mladinskem domu, v dijaškem domu v Kopru in v Pomorskem tehnikumu v Piranu.
 - 6) Pregled poslovanja ustanov t. j. mladinskih zavodov in predlog za ev. ukrepe za izboljšanje.
 - 7) Vzpostavljene bodo ponovno otroške posvetovalnice v Šmarjah in Marezigah.
 - 8) Zdravnika in sestre otroške bolnice v Kopru bodo v tem tednu obiskali otroke po domovih. Zdravniki in sestre bodo predavali po vaseh. Predvidenih je 14 predavanj.
 - 9) Patronažna komisija bo obiskala družine s številnimi otroci in nadzirala uporabo otroških dokladov.
- Glavna vloga iniciativnega odbora za »Teden matere in otroka« je v tem, da pripravi teren za bodoče delo in sicer v zvezi s pravilno vzgojo matere in otroka, skrb za otroško zdravje, za njihovo socialno stanje ter za zdravo razvedrilo.

SRECKO KOSOVEL:

Richerpinov motiv

Zivel nekoč je mlad fantič in ljubil, ljubil je dekle — a ona ga ni ljubila nič.

In rekla mu je: do jutri tu mora biti srce tvoje matere, da ga vržem svojemu psu.

In šel je k materi in jo ubil, srce ji zdril in je zbežal, da ne bi roka zamudil.

Tekoč se je pvrčal tja in sredi pota pal je, pal, in iz roke srce mu je palo na tla.

In ko je srce na tleh ležalo, ko je ležalo samo tako, čul je, kako ga je vprašalo.

In zaječalo od bolečin je materino srce, vprašalo: »Si ranil se hudo, moj sin?«

ŽENE po svetu

SREČANJE Z INDIJSKIMI ŽENAMI

Sredi lanskega decembra je odšla petčlanska jugoslovanska misija dobre volje na obisk v Indijo kot gost indijske vlade. O bivanju v Indiji je bilo mnogo govora in pisanja po naših časopisih. Članica misije, tov. Vida Tomšičeva, pa je povedala nekaj vtisov, ki jih je na potovanju dobila o življenju indijskih žena. Takole pravi med drugim:

Osnovno obeležje življenja indijske žene je skupna težka usoda indijskega ljudstva. Zadnja desetletja je preveval Indijo boj za osvoboditev izpod 150 letnega kolonialnega gospodarstva Angležev, kar je bila doba najhujšega izkoriščanja. To revolucionarno gibanje najširših ljudskih množic je začel in vodil Mahatma Gandhi. Vrsta dogodkov med in po drugi svetovni vojni je prinesla osvoboditev tudi Indiji leta 1947. Toda vse hude posledice tuje nadvlade s tem še niso bile odpravljene. Zato ima še danes obiskovalec Indije vtis velike bede, v kateri živi vse indijsko ljudstvo. Stalne, periodične lakote ogrožajo življenje najširših plasti, kajti Indija je gospodarsko zelo zaostala dežela in njena naravna bogastva so neizkoriščena. Danes šteje Indija okrog 360 milijonov ljudi in večina se bavi s poljedelstvom, kajti Anglija je zajezila industrijski razvoj dežele. Tako imajo napredni ljudje Indije veliko dela...

V Indiji je tisočletja star sistem kast, ki ljudi strogo loči. Ljudje se ženijo in može samo vsak v svoji kasti. Nova indijska ustava strogo prepoveduje vse kastne razlike, toda za resnično odpravo bo treba novih generacij.

Indijski zakon sklepajo starši in sorodniki ženina in neveste. Zakoni se sklonejo že zelo zgodaj, saj je bila še pred nedavnim povprečna starost nevest 10 let. Ministrica za zdravstvo pri centralni vladi je rekla, da jim je z velikimi napori

uspelo dvigniti povprečno starost nevest na 13 let. Pri 25 letih so te žene že ostarele, mnoge imajo posledice nehigijskega življenja v nosečnosti, nestrokovne pomoči ob porodu in težkega življenja. Zato je tudi smrtost otrok zelo velika.

V Indiji je velika prenaseljenost in brezposelnost. Delovna sila je zelo poceni, toda dela opravljajo v glavnem moški. V kolikor so žene zaposlene izven doma, delajo veččinoma na nekvificiranih delovnih mestih v poljedelstvu in na gradbiščih. Plača ženske delovne sile je veliko manjša kot moške.

Indijska ženska moda je zelo lepa. Vsaka žena nosi »sari«, pet in pol metrov dolg kos nad enmeter širokega blaga, ki si ga ovije najprej kot krilo, nato pa si ga še vrže preko glave oz. ramena kot šal. Pod njim nosi majhen telovnik. Sariji so okrašeni z lepimi bordurami, sariji bogatih žen pa so vezani z zlatom. Indijske žene nosijo raznovrstne okraske: na rokah, na vratu, v nosu, v ušesih, nekateri pa tudi obroče in prstane na nogah.

(Dalje prihodnjič)

Crtao blago, posebno črno-belo, lahko kombiniramo, kot nam kaže slika. Krilo in bolero nosimo z belo bluzo ali z rdečo majico.

Starinski spov žene z Južnih otokov

Narava, neskončno se Ti zahvaljujem, da si me ustvarila ženo!

Morda bom v življenju prelivala samo solze. Toda če jih bom prelila iz ljubezni do moža — bom srečna!

Morda bom revna in bedna, toda če bom dala življenja mogočnemu sinu — bom srečna!

Morda ne bom lepa, toda če me bo ljubečič mož videl lepo — bom srečna!

Morda ne bom nikoli ljubljena, a ljubila bom tajno, tako kot ljubi lahko samo žena in tudi tako — bom srečna!

Če pa bo vse moje življenje sam smehljaj ter bom lepa, bogata in ljubljena kot boginja, se bom vsemu temu z lahkoto odrekla, da bo utihnil jok otroka in da bom ublažila strast moža!

Narava, neskončno se Ti zahvaljujem, da si me ustvarila ženo!

7. junija bodo v Postojni velike konjske dirke

Telesnovzgojno društvo Partizan v Postojni bo organiziralo 7. junija ob 14. uri na letališču Rukitnik pri Postojni velike konjske dirke, za katere vlada veliko zanimanje med prebivalstvom. Kmetje se zlasti zanimajo za kmečke dirke, mladina pa za jahanje. S posebno točko bodo nastopili člani KKS iz Lipice v dresurnem jahanju z lipicanskimi žrebci. Ze na lanskoh dirkah smo imeli priložnost videti uspel nastop kasačev iz Prestranka. Letos pa bomo povabili še kasače iz Ljubljane in se kosali kar v treh točkah. Za vse točke dirk, ki bodo v okviru mladinskega tedna v Postojni, so razpisane lepe denarne nagrade.

Razpored je naslednji: 1. Predvojaška vzgoja, 2. Dresurno jahanje lipičancev, 3. Enovprezna heat vožnja, 4. Dirka »naši pionirji«, 5. Preškakovanje zaprek kat. »P«, 6. II. heat, 7. Dirka »Naši mladinci«, 8. Enovprezna vožnja za 3-letne kasaške konje, 9. Morebitni III. heat, 10. Dirka »Naše mladince«, 11. Dirka »Naši Pivčani«, 12. Dirka »Naši partizani« in 13. Dirka »V spomin heroja Vojka«.

Za konjski šport je v Postojni veliko zanimanje. Klub je bil ustanovljen leta 1950 in sedaj vadijo že drugo generacijo mladih jahačev. Pred kratkim so se vključili v TD Partizan. Od ustanovitve dalje so izvedli že vrsto uspešnih prireditev. S sestanki, predavanji, konferencami, predvsem pa z jahanjem v Titovi štafeti, ljudskih prireditvah tekmovalnih in izletih so se krepile moralne in fizične vrline članov in se utrjevala njihova delovna sposobnost v izgradnji socializma. Postojnskim jahačem želimo še nadaljnjih uspehov.

SPORTNE PRIDITVE V KOPRU NA ČAST ROJSTNEGA DNE MARŠALA TITA

V počastitev rojstnega dne predsednika republike maršala Tita so bile v nedeljo v Kopru številne sportne in telovadne prireditve. Dopoldne je bila trikotna regata jadnic, popoldne ob 15. uri pa je bil na koprskem stadionu telovadni nastop mladine osnovnih in srednjih šol vsega okraja. Nastopilo je okrog 650 mladincev.

Glavna popoldanska prireditev so bile ocenjevalne motorne dirke. Na 47 km dolgi progi Koper—Sečovelje—Portorož—Koper je nastopilo 56 tekmovalcev iz cone B in A. V kategoriji 125 kub. cm je zmagal Mondo Alfredo v času 1 uro in 15 sekund. V kategoriji 200 kub. cm je postal najboljši čas Deu Pavel z eno uro in 10 sekund, v kategoriji 350 kub. cm Emilj Savron s časom z eno uro in pet minut, v kategoriji 500 kub. cm pa Mario Rupena z 1 uro 44 sekund.

IZREDEN USPEH KOPRSKIH KOLESARJEV

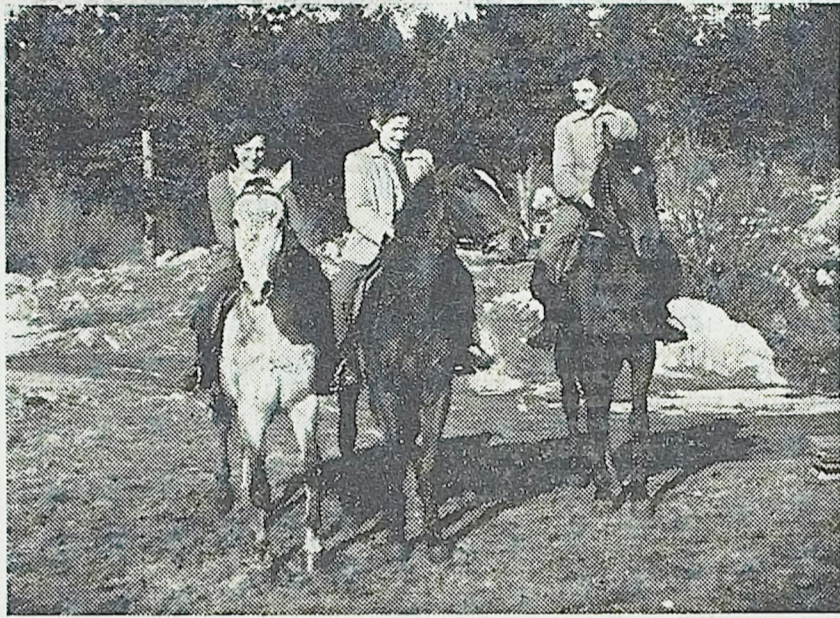
V nedeljo so bile na 154 km dolgi progi kolesarske tekme za prvenstvo Slovenije, katerih so se udeležili tudi člani koprskega Proleterja. Koprčani so dosegli izreden uspeh, saj so v močni konkurenci zmagali med posamezniki in v skupnem plasmanu. Med seniorji je zmagal Della Santa Silverio s časom 4 ure in 38 minut, ki je pustil za seboj znane državne reprezentante Vidaliha, Grajerja in Podmilščaka.

Juniorji so tekmovali na progi Gorica—Tolmin—Gorica. Zmagal je Koprčan Nino Derin s časom 2 uri 49 minut in 4 sekunde. V skupnem plasmanu je zasedel prvo mesto koprski Proleter s časom 8 ur 32 minut in 44 sekund. Na drugem mestu je železničar iz Ljubljane, na tretjem pa ljubljanska Ilirija.

TELOVADNI NASTOP V IDRJI

Agilno telovadno društvo »Partizan« v Idriji je tudi letos izvedlo tradicionalni letni nastop kot zadnjo preizkušnjo pred mladinskim festivalom v Tolminu. V nedeljo popoldne je nastopilo okrog 400 mladincev in mladink ter pionirjev. Proste vaje so najlepše izvajali vajenci, medtem ko je gimnazijska mladina zelo zaostajala in ni bila za nastop v celosti pripravljena. Priznati moramo, da so se vaditelji zelo potrudili, vendar pa se ne moremo ubraniti vtisa, da so ti nastopi postali

preveč enolični in da ne prinašajo novih privlačnosti za občinstvo. Predvsem pa pogrešamo večje strumnosti med nastopajočimi že med vkorakanjem in odkorakanjem. V orodni telovadbi mladincev in posebno mladink verjetno nimajo konkurence na Primorskem. Pri nastupu deklet pa smo vendar morali opaziti, da nekatere niso imile izdelanih vaj in so se vse preveč zanašale na svojo rutino. Vaje je spremljala rudarska godba, ki se tudi še ni popolnoma ujemala. Nastopu je prisostvovalo precejšnje število gledalcev, ki so zadovoljni zapuščali prireditve. L. S.

Postojnske tekmovalke

POSTOJNSKA JE PROSLAVILA TITOV ROJSTNI DAN

V soboto in nedeljo so bila po vsem okraju proslave Titovega rojstnega dne. Vse prebivalstvo se je s hvaležnostjo spominjalo prav ob tej priliki njegovega velukanskega dela pri graditvi naše socialistične domovine in mu želelo še dolgo let življenja in plodnega delovanja.

V soboto je postojnsko TVD »Partizan« priredilo svečano akademijo v kulturnem domu, ki je prav lepo uspešna. Na njej so pripadniki društva prikazali uspeh petletnega dela in so zlasti z vajami na orodju navdušili gledalce.

Tudi »Partizani« v Loški dolini je

BARBA VANE PRAV...

v nedeljo priredil velik javni letni nastop, ki je postal že tradicija za te kraje. Nastop je prikazal velik razvoj telesnovzgojnega udejstvovanja, zlasti med mladino tega okoliša, pa tudi splošno zanimanje zanj je naraslo, kar priča lepo število gledalcev, ki so od blizu in daleč prišli na nastop.

Brko

se nekaj izgovarjali na Koper, kakor da prometni predpisi ne veljajo za ves okraj. Slabo voljo mi je pregnala šele mladina te prijazne vasice, ki je z občudujočo spretnostjo kradla češnje z vozov kmetovalcev. Treba je dati vse priznanje mladinski organizaciji, ki tako skrbno vzgaja svoje člane.

V Marezigah so me občinski možje lepo naprosili, da bi v časopisu propagiral njihov patent za pobiranje davkov. V Loporju so namreč delavcem namesto zaslužka izdali potrdila, da so plačali davke. Res izviren način, ki se bo morda še kje, kjer ne poznajo predpisov, obnesel. Ko sem odhajal iz vasi, so mi prebivalci sporočili še lepe pozdrave za Globusfilm v Kopru, ki bi lahko v prihodnje preskrbel bolj belo platno (beri: boljšo aparaturo ali pa operaterja), da bi ljudje kaj videli. Tako bi odpadla vsa nepotrebna diskusija, da je bilo za slabo vidljivost krivo amazano platno.

Pri Sv. Antonu so me navdušeno sprejeli balincarji in na vsak način hoteli, da bi z njimi prebalinal vso noč. Tako mi večkrat naredimo — so mi zaupali — ker mislimo, da s tem utrjujemo svojo delovno sposobnost. Pohvalil sem njihovo zanimanje za to športno panogo, ki je tudi tesno povezana z izpraznjevanjem litrov, toda povabilo sem moral zaradi pomanjkanja časa odkloniti.

V Izoli so mi tamkajšnji tiskarji pokazali več svojih izvrstnih izdelkov. Med drugim sem prebral tudi v odlični slovenščini napisano voščilo za prvi maj, ki pravi: »Delovni kolektiv Piranske ladjedelnice Piran ob priliki 1. Maja praznični dela, čestita vašemu k še večje uspehe...«

Na poti v Koper sem se ustavil še v Stranjaju, kjer sem z zanimanjem poslušal razgovor dveh kolodarskih hroščev. Vsa obupana sta se

NAJVAZNEJŠI SPOREDI od 30. maja do 10. junija 1953

Sobota, 30. maja 1953: 14.20 — Obzornik — 14.40 B. Adamič dirigira zabavni orkester Radia Ljubljane — 17.30 — Lepo ti je Zagorje zeleno: popularne kajkavske popevke poje mali zbor in narodna družina Radia Zagreb — 18.15 Koncert violista Srečka Zalokarja — 21.00 Vesela sobota v zabavi in glasbi —

Nedelja, 31. maja 1953: 8.30 Za naše kmetovalce — 9.00 Mladinska oddaja: Zakaj se je Kodrček po svetu potepal ter pogovor s pionirji — 13.45 Glasba po željah — 15.00 Z mikrofonom po Primorski — 18.30 Produkcija gojencev glasbene šole iz Trsta —

Ponedeljek, 1. junija 1953: 14.30 S filmskega platna — 14.40 — 20' revijske glasbe — 17.30 V narodni pesmi in plesu po Jugoslaviji — 18.15 Za vsakogar nekaj —

Torek, 2. junija 1953: 14.30 Kulturni razgledi — 14.40 — »En hribček bom kupil« — Franc Koren in Avgust Stanko izvajata slovenske narodne — 17.30 Promenadni koncert — 20.00 R. Wagner: »Taubhäuser«, prerez skozi opero —

Sreda, 3. junija 1953: 14.30 Žena in dom — 17.30 V narodni pesmi in plesu po Jugoslaviji — 18.15 Melodični kovač — pisan zabavni spored — 21.00 S knjižne police: Emil Zola »LOURD« — 21.20 Koncert odlomkov iz slovenskih oper — 22.00 Glasba za ples —

Četrtek, 4. junija 1953: 14.30 Posvetu okrog — 14.45 — Rezika Koritnik — Sonja Hočevar in vaški kvintet pojo in igrajo narodne pesmi — 17.30 — Popularne skladbe velikih mojstrov — 18.15 Glasba iz revij, operet in filmov —

Petek, 5. junija 1953: 14.30 Obzornik — 14.45 — 15' okroglih in poskočnih — 17.30 — V narodni pesmi in plesu po Jugoslaviji — 21.00 Slušna igra: E. Roblet: »Montserrat« — 22.00 Vabimo na ples. —

OGLASI

Miletič Rajko, uslužbenec VUJLA Koper, je izgubil sindikalno knjižico za vozni popust, izdano od VUJLA Koper in jo razglašajo za neveljavno.

POMORSKA SREDNJA ŠOLA V PIRANU

razpisuje

NATEČAJ

za sprejem 15 dijakov v Strojni odsek Pomorske srednje šole za šolsko leto 1953/54

Šolanje traja 4 leta. Po končanem šolanju in uspešno položenem zaključnem izpitu postanejo pomorski strojni pripravniki in morejo po primerni praksi napredovati do upravitelja stroja vseh kategorij ladij trgovinske mornarice ali pa se zaposliti v industriji kot strojni tehnik.

Pogoji za sprejem dijakov v šolo so naslednji:

1) da so telesno in duševno zdravi in sposobni za pomorsko službo, kar bo ugotovil šolski zdravnik s specialnim pregledom pred polaganjem sprejemnega izpita,

2) da so dovršili nižjo gimnazijo ali njej sorodno šolo,

3) da opravijo z uspehom izpit iz slovenskega jezika, matematike in fizike v obsegu gradiva dovršene nižje gimnazije.

4) da niso starejši od 17 let. Zdravniški pregled in sprejemni izpit bo 15., 16., 17. junija v Pomorski srednji šoli v Piranu ob 8 uri.

Prošnje za sprejem, kolkovane z 30 din pošljite na Ravnateljstvo Pomorske srednje šole v Piranu — najkasneje do 13. junija tega leta.

K sprejemnemu izpitu morajo kandidati prinesiti zadnje šolsko spričevalo, rojstni list in potrdilo staršev, da se smejo vpisati.

Šola ima svoj internat v katerem lahko stanujejo in se hranijo vsi dijaki proti predpisani vzdrževalnini.

Ravnateljstvo Pomorske srednje šole — Piran

LJUDSKA TEHNIKA V POSTOJNSKEM OKRAJU SE BORI S TEŽAVAMI

V nedeljo je bil v Postojni redni letni občni zbor okrajne organizacije Ljudske tehnike. Delegati, ki so jih izbrale osnovne organizacije na terenu, so razpravljali o delu v preteklem letu. Po izvolitvi delovnega predsedstva je dosedanji predsednik Okrajnega izvršnega odbora LT, tovarniš Miro Jelerčić, podal zadevno poročilo. Govoril je o težavah, s katerimi se je organizacija borila pri svojem delu. Omenil je zlasti neaktivnost posameznih članov okrajnega odbora LT, ki so bili skozi vse leto odborniki samo na papirju, dejansko pa se niso nikakor udeleževali.

Vse organizacije LT so prešle na gospodarski račun in se morajo odsele vzdrževati iz svojih sredstev. Članarina je majhna in večkrat niti v celoti plačana. Nekaj podpore bo Ljudski tehniki vseeno še nudila ljudska oblast, vendar bo ta pomoč vse premajhna, ker je material za radio-, elektro-, foto-, moto-, avio-, itd. dejavnost vse predrag, da bi ga lahko nabavila v zadostnih količinah. Pomagali so si s tem, da so ustanovili samostojno podjetje v okviru organizacije, ki naj bo v bodoče njen finančni steber.

TELOVADNI NASTOP V SOČERGI

Sočerga je praznovala 24. maja Titov rojstni dan. Tu so se zbrali pionirji osnovnih šol: Sočerga, Kubedala, Dola, Podpeč, Loke, Črna-gala, Kasteleca, Ržane, Smokvice, Črnotič, Movraže, Popeter, Truške in Trbeš.

Za zaključek je pa naše pionirje razveselil film »Kekec«, kateremu so vsi z zanimanjem sledili. Na poti domov jim je bil Kekec dolgo v spominu. P.M.

VISOKA ZMAGANJA IZOLE

V okviru tekmovalja zapadne slovenske nogometne lige je Izola v nedeljo visoko premagala Proletarca z 10:0. Že sam rezultat pove, da so gostje imeli ves čas igre podrejeno vlogo in se niso mogli upirati razigranemu napadu domačinov. Izola se je s to zmago utrdila na drugem mestu, v vodstvu pa je še vedno kranjski Korotan.

ŠAH

V počastitev rojstnega dne tovarniša Tita so koprski šahisti organizirali množični šahovski brzoturnir. V finalu je zmagal Šaranovič pred Potrničem.

V nedeljo bodo v Portorožu finalna tekmovalja za moštveno sindikalno prvenstvo Slovenije. Predvidoma bosta nastopili tudi dve ekipi iz koprskega okraja in ekopa iz Trsta.